

bygger på retten til at definere, hvem der skal yde efter evne, og hvem der skal nyde efter behov, og det er svært at bestemme.

Landsstyret ønsker, at regeringen uden videre overdrager tilbagebetaling af den færøske gæld til danske rigsborgere, oven i at danskerne må tilbagebetale hver en krone af egen inden- og udenlandsgæld. Hvis regeringen efterkommer dette mirakelønske, ønsker jeg landsstyret tillykke på forhånd.

For den skatteleltede færing er hovedsagen en skattelettelse, lige meget hvorfra eller hvordan den kommer, så man ikke bliver tvunget til at udvandre fra skattetrykket på Færøerne. Men hvis regeringen derimod ikke kan eller vil forsøksbehandle rigets borgere så åbenlyst, at danskere overtager tilbagebetalingen af færingernes udlandsgæld, så er spørgsmålet, hvilken færøsk løsning på vor uholdbare situation landsstyret så har tænkt sig, for med al respekt for statsministeren, så ved vi, at samme kurs som hidtil er udelukket, fordi det er en socialistisk døds kurs. Jeg begræder, at landsstyret med tavst samtykke fra den færøske presse har forspildt endnu et dyrebart år med vor befolknings lidelser, uden at man har ændret en tøndel på den nuværende katastrofes årsager.

Vor offentlige sektors knusende omfang og erhvervslivets manglende lønsomhed beror bl.a. på 1980'ernes eksportværdi, der var 0,5 mio. kr. større end nu med kvoter, på 0,5 mio. kr. mindre rentebetalinger samt på en årlig låntagning dengang på 1 mia. kr. Det vil sige, vi betaler stadig det samme, og Færøerne koster stadig det samme, som om vor indtægt var 2 mia. kr. større årligt, end den er.

Hverken staten eller landsstyret har gjort sig denne omvæltning siden 1980'erne klart og krævet omkostningsniveauet sænket tilsvarende. Man forstår simpelt hen ikke ændringen, hvis man kræver eller holder samme kurs som hidtil.

Folket flokken har foreslået en færøsk løsning ud fra følgende forudsætninger:

For det første, at vort socialistiske landsstyres politik er en fortsat ørkenvandring med omsiggribende fortvivlelse.

For det næste, at ingen politisk sær aftale – dvs. en tiggerløsning og forskelsbehandling af rigets borgere – bliver resultatet af landsstyrets og regeringens næste møde, så Danmark ikke eftergiver gæld eller udsætter renter og dermed udsætter pinen uden modkrav til landsstyret.

For det tredje bygger Folket flokkens forslag om en færøsk løsning på den forudsætning, at Færøernes lands- og kommunegæld på næsten 8 mia. kr. bliver forhandlet efter international sædvane om akkord, hvorved både debitor og kreditor bærer sin del af prisen for en gælds sanering.

For det fjerde kan Folket flokkens forslag til færøsk løsning sættes i kraft del- eller trinvis, selv om den virker bedst som en radikal helheds løsning.

Folket flokken foreslår, at landsstyret gør det klokkeklart for regeringen, at Færøerne hverken kan klare renter eller afdrag af vor offentlige gæld, selv om bankundersøgelsen resulterer i en delvis tilbagebetaling.

Nu æder gældsserviceringen simpelt hen hele bloktilskuddet op. Med andre ord: De indgåede lånevilkår, der forhandles i sin tid under forskellige opfattelser fra de to parter side, må erstattes af en ny låneaftale, der forhandles på ens præmisser næste gang. Derfor bør landsstyret foreslå regeringen, at man forhandler sig til enighed om bloktilskuddets kapitaliserede værdi over en årrække. Det skulle være nemt for de politikere, der er fast besluttede på at bevare bloktilskuddet i al fremtid. En kapitaliseret værdi på 15 mia. kr. har været nævnt af anerkendte danske nationaløkonomer.

Restværdien af blokken, her 7-8 mia. kr., kunne udbetales Færøerne mod en saldokvittering. Landsbankin kan så investere beløbet til bedste rente. Det kan bruges til at regulere et eventuelt underskud på Lagtingets finanslov de første år efter, at vi skal klare os med en offentlig sektor uden statstilskud og en mindre udgift til renter end nu på 500 mio. kr. årligt, hvilket er fuldstændig uholdbart. Det ville være en hæderlig giv og tag-løsning for begge parter.

I forhandlinger om bloktilskuddets kapitaliserede værdi kunne også indgå betragtninger om, hvor meget Danmark har sparet på militærbudgettet i de sidste 30-40 år, siden færøske og også grønlandske installationer indgik i de danske forsvarsforpligtelser. Nu er Færøerne selvfølgelig ikke i stand til som Grønland at erklære en slags atomkrig mod Danmark; men i en dansk avis påpegede den færøske nationaløkonom Karl Nolsøe forleden nogle officielle tal, hvorefter Danmark er sluppet ti gange billigere i forsvarsudgifter, end statstilskuddet til Færøerne har kostet, og to gange billigere end statsudgifterne til Grønland, hvis man sammenligner Danmarks militærbudget med de øvrige euro-